

for ønske, at det høje Ministerium vilde afholde sig fra at anbefale saadanne Skolebøger. Lad dem trænge igennem ved deres Værd, det synes jeg er det bedste. Kan man imidlertid ikke slippe for saadanne Anbefalinger, var det dog det rigtigste at henlede Skolekommissionens og Forældrenes Opmærksomhed paa, hvad der indeholdes i saadanne Læsebøger, saa at man kan tage sine Forholdsregler imod dem.

Jeg skal nu vende mig til vort Militærvæsen, hvor vi finde en glubsk Stigning i Aar. I Fjor var der paa Militærvæsenets Budget ikke mindre end omtrent 16 Millioner, men i Aar forlanges der paa Krigs- og Marineministeriets Budget 1,295,000 Kr. ud over det, som blev forlangt i Fjor, og naar hertil lægges de 526,000 Kr., som Ministeriet har bevilget sig selv, bliver Beløbet 1,821,000 Kr. ud over det, som blev bevilget i Fjor til vort Militærvæsen. Man skulde jo i Aar have ventet en Nedsættelse. Hvis der da var nogen Mening i det Fredsbudskab, den russiske Czar sendte ud over Verden, skulde man tro, at nu maatte vel Militærudgifterne gaa nedad, men det synes at have haft netop den omvendte Virkning paa Ministeriet i Danmark. Det har forlangt mere end nogen Sinde tidligere. Det forekommer mig at være en glubsk Stigning, og jeg vil haabe, at i Finansudvalget vil Kniven blive alvorlig brugt, at der vil blive skaaret af saaledes, at man kan komme ned under en rimelig Grænse. Paa Marineministeriets Budget skal jeg ligesom det ærede Medlem fra Ribe (Busk) tillade mig at henlede Opmærksomheden paa Forholdene ved Søofficersskolen. Denne Sag var allerede paa Omtale i Fjor, og da lovede den højtærede Marineminister, at Udgifterne til Søofficersskolen skulde blive nedsatte, og han omtalte, at i Stedet for at have 4 etaarige Klasser, vilde der, naar man fik 2 toaarige Klasser, kunne spares 6,000 Kr. aarligt. Jeg havde ventet, at denne Besparelse vilde blive gennemført i Aar, men det er den ikke bleven. Ganske vist ere Udgifterne til Søofficersskolen blevne nedsatte med et Beløb af omtrent 3,000 Kr., men det vedrører ikke denne Sag. Grunden dertil er, at Udgifterne til en Lærebog til 2,000 Kr. og til en Statsforfatningsret paa 600 Kr. ere faldne bort. Desuden er der blevet en Kadet mindre, hvilket bliver 300 Kr. Fordi disse Udgifter ere faldne bort, er Beløbet gaaet ned med omtrent 3,000 Kr., men den Besparelse af 6,000 Kr., som Ministeren stillede os i Udsigt i Fjor, har

ikke fundet Sted. Jeg antager, det beror paa en Førglemmelse fra den højtærede Ministers Side, og jeg haaber, at den vil kunne blive rettet til Finanslovens 2den Behandling. Jeg kan heller ikke undlade at omtale de Forhold, som findes ude paa Søofficersskolen. Naar vi se paa de mange Penge, 39,600 Kr., som en Søofficers Uddannelse kræver, skulde man dog mene, at det blev virkelig dannede Mennesker, som kunde opføre sig pænt og ordentligt, men den Raahed, man hører om derude fra, synes jeg ikke vidner om god Tone. I hvert Tilfælde ser det ikke ud til, at der paa Søofficersskolen hersker et godt og smukt Kammeratskab. Det forekommer mig nu, at en lignende Raahed er ved at komme ind i Hæren. Jeg tænker her paa et Eksempel fra sidste Sommer, hvor en af Hærens Officerer tillod sig at gaa op i en privat Mands Bolig og slaa ham og skælde ham ud. Jeg synes, det er Forhold, som Hærens Officerer maa skamme sig ved, og at den højtærede Krigsminister burde tage sig lidt af disse Forhold, saa at man kunde blive fri for en Gentagelse og Folk slippe for at være udsatte for Overfald og Mishandling i deres eget Hus af Hærens Officerer.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne omtale et Forhold ved de vestindiske Øer. Der staar for dem opført paa Finansloven en Indtægt af 92,980 Kr. 19 Øre. Den staar opført hvert Aar, men naar vi se paa Statsregnskabet, viser det sig, at den desværre aldrig gaar ind i Statskassen. I det hele taget ere de Fordringer, vi have paa de vestindiske Øer, ved at blive meget store. Saa vidt jeg har kunnet se, har Staten et Tilgodehavende hos de vestindiske Øer paa omtrent 11 Millioner Kroner, og det er et Tilgodehavende, som stiger og det meget raskt hvert Aar. Der har været en Del Tale om at sælge de vestindiske Øer. Hvis der skulde melde sig en Køber, vilde jeg anbefale Ministeriet endelig ikke at holde disse Øer i for høj en Pris. Lad endelig ikke en Køber faa Lov til at slippe, før Handelen er afsluttet! Selv om vi skulle være tvungne til at give dem bort, lad os saa heller gøre det. Som Forholdene ere nu, er det jo mange, mange Penge, der hvert Aar koster paa disse Øer, vistnok en 6—700,000 Kr. Administrationen derovre er jo ogsaa urimelig dyr. Der findes ca. 30,000 Mennesker paa disse Øer, og for at regere og administrere disse 30,000 Mennesker bruges der til Politi, Militær og Administration et Beløb af 7—800,000 Kr.